

Sygn. akt: III AUa 319/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak (spr.)

Sędziowie: SSA Maria Padarewska - Hajn

SSO del. Hanna Parzybut-Dan

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2012 r. w Łodzi

sprawy **S. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o przeliczenie emerytury,

na skutek apelacji S. C.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 grudnia 2011 r., sygn. akt: V U 1105/10;

oddala apelację.

Sygn. akt: III AUa 319/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. M., z dnia 29 marca 2010 roku w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu S. C. prawo do przeliczenia emerytury z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, to jest z lat 1967-1977, 1995-1998, 2000, 2002-2003 i 2007, ustalił podstawę wymiaru składek za lata 1967 -1977 oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek z 20 lat w wysokości 67,35 % , a także wysokość emerytury na kwotę 1 451,59 zł i oddalił odwołanie w pozostałej części. Nadto zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrok sądu pierwszej instancji zapadł w następującym stanie faktycznym ustalonym przez ten sąd: S. C., urodzony (...), złożył w dniu 5 grudnia 2008 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury (dowód: wniosek k. 1-5 w aktach ZUS).

Decyzją z dnia 15 stycznia 2009 roku ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury poczynając od dnia 1 stycznia 2009 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął przeciętną wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych, tj. lat 1994-2003. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 54,78%, wysokość emerytury - 1165,57 zł. (dowód: decyzja ZUS z dnia 15.01.2009 roku - k. 45 w aktach ZUS)

W dniu 28 grudnia 2009 roku S. C. złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okres zatrudniania, za który nie jest możliwe przedłożenie dokumentów potwierdzających wysokość wynagrodzenia (dowód: wniosek- k. 49 w aktach ZUS).

Decyzją z dnia 8 stycznia 2010 roku ZUS odmówił wnioskodawcy przeliczenia postawy wymiaru przyjętej do obliczenia wysokości świadczenia. Od tej decyzji wnioskodawca odwołał się do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. Sąd ten wyrokiem z dnia 17 czerwca 2010 roku, wydanym w sprawie V U 216/10 oddalił odwołanie wnioskodawcy, a żądanie zawarte w odwołaniu o przeliczenie świadczenia przy uwzględnieniu wynagrodzeń za lata 1965- 78 uzyskanych z tytułu zatrudniania w (...) S.A. w R. przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. W następstwie rozpoznania tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję. (dowód: decyzja ZUS z dnia 8.01.2010 roku - k. 55-56 w aktach ZUS, odwołanie - k. 2-5, wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 7.06.2010r.-k. 17 w aktach sprawy V U 216/10)

W okresie od 28 kwietnia 1966 roku do 30 czerwca 1978 roku S. C. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w zakładzie (...) S.A. w R. na stanowisku ślusarza - spawacza. Praca odbywała się w systemie akordowym. Wynagrodzenie uzależnione było od wysokości stawki godzinowej, liczby przepracowanych godzin i premii regulaminowej. (dowód: świadectwo pracy k. 13 w aktach ZUS; zeznania wnioskodawcy - k. 93; zeznania świadków: A. K. - k. 52, T. K. - k. 52-53 i J. P. - k. 53).

Były pracodawca wnioskodawcy nie posiada dokumentacji płacowej za okres zatrudnienia. W aktach osobowych wnioskodawcy znajdują się angaże, z których wynika, że stawki godzinowe wnioskodawcy w powyższym okresie zatrudnienia wynosiły:

- od 1.01.1967 roku do 29.10.1967 roku - 5,00 złotych;
- od 30.10.1967 roku do 28.02.1972 roku - 5,40 złotych;
- od 1.03.1972 roku do 31.01.1973 roku - 7,50 złotych;
- od 1.02.1973 roku do 31.07.1974 roku - 8,00 złotych;
- od 1.08.1974 roku do 31.01.1976 roku - 12,00 złotych,
- od 1.02.1976 roku do 30.06.1976 roku - 13,70 złotych;
- od 1.07.1976 roku do 31.12.1977 roku - 16,50 złotych.

Od kwietnia 1966 roku wnioskodawca opłacał miesięczne składki członkowskie na rzecz Związku Zawodowego (...) w wysokości 1% zarobków. Składka była obliczana od wynagrodzenia wynikającego ze stawki godzinowej i premii regulaminowej. Od wszystkich składników wynagrodzenia, stanowiących podstawę obliczenia składki członkowskiej odprowadzane były składki na ubezpieczenie społeczne, wnioskodawca nie otrzymywał takich składników wynagrodzenia, od których nie byłaby odprowadzona składka na ubezpieczenie społeczne. Wysokość składki członkowskiej była potwierdzana w legitymacji związkowej. W legitymacji wnioskodawcy znajduje się potwierdzenie opłacenia składek za wszystkie miesiące w okresie od rozpoczęcia pracy, tj. od kwietnia 1966 roku do grudnia 1973 roku. (dowód: legitymacja związkowa - k. 50; zeznania wnioskodawcy - k. 53; pismo (...) S.A. w R. z dn. 14.07.2008 roku - k. 15 w ich ZUS)

W poszczególnych latach wnioskodawca opłacił składki członkowskie w wysokości 1% osiąganego wynagrodzenia w następujących kwotach: w 1967r. - 157 zł, w 1968 roku - 215 zł, w 1969 roku - 222 zł, w 1970 roku - zł, w 1971 roku -242 zł, w 1972 roku - 193 zł, w 1973 roku - 384 zł. (dowód: legitymacja związkowa - k. 50)

W toku postępowania organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości emerytury wnioskodawcy z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, tj. z lat 1967-1977, 1980, 1995-1998, 2000,

2002-2003, 2007 przy uwzględnieniu, iż będąc zatrudnionym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w poniższych okresach wnioskodawca otrzymywał następujące wynagrodzenie: w 1967 roku – 15.700 zł, w 1968 roku – 21.500 zł, w 1969 roku - 22.200 zł, w 1970 roku- 23.200 zł, w 1971 roku - 24.200 zł, w 1972 roku – 19.300 zł, w 1973 roku – 38.400 zł (tj. 100% składki członkowskiej w poszczególnych latach), od 01.01.1974 roku do 31.07.1974 roku - 8,00 zł na godzinę, od 01.08.1974 roku do 31.01.1976 roku - 12,00 zł na godzinę, od 01.02.1976 roku do 30.06.1976 roku - 13,70 zł na godzinę, od 01.07.1976 roku do 31.12.1977 roku - 16,50 zł na godzinę.

Wskaźnik podstawy wymiaru emerytury wyniósł 67,35%, a wysokość emerytury 1.451,59 zł. (dowód:, pismo procesowe ZUS - k. 102, wyliczenia w aktach ZUS)

W tak ustalonym stanie faktycznym sąd pierwszej instancji uznał, że odwołanie częściowo zasługuje na uwzględnienie, gdyż zachodzą podstawy do ponownego obliczenia emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze.), w sposób jak w sentencji zaskarżonego wyroku.

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Sąd Okręgowy uznał, że możliwe jest dokonanie wyliczenia zarobków wnioskodawcy w (...) S.A. w R. przy wykorzystaniu dostępnych informacji na temat jego stawki godzinowej, zawartych w pismach przyznających wynagrodzenie w określonej wysokości, w postaci angaży, jak również uznał za dopuszczalne wyliczenie zarobków wnioskodawcy na podstawie wysokości składek członkowskich opłacanych na rzecz Związku Zawodowego (...). Wskazał, że wysokość składek w poszczególnych miesiącach od kwietnia 1966 roku do grudnia 1973 roku została odnotowana w legitymacji związkowej. W ocenie sądu pierwszej instancji autentyczność tych dokumentów i danych w nich zawartych za lata 1966 – 1973 nie budzi wątpliwości. Natomiast sąd ten nie znalazł podstaw do przyjęcia, że w kolejnych latach 1974 – 1977 za ubezpieczonego odprowadzono składki członkowskie odpowiadające 1% jego wynagrodzenia. Wywodził, że na udowodnienie okoliczności opłacania składek we wskazanym okresie wnioskodawca przedstawił potwierdzenie opłacania składek na luźnych kartkach, nie stanowiących integralnej części legitymacji związkowej wnioskodawcy. S. C. nie potrafił wskazać, od kogo otrzymał te kartki. Brak jest na nich także jakichkolwiek danych, świadczących, że dotyczą one wnioskodawcy. Dlatego też, w ocenie Sądu, nie mogą one stanowić dowodu wysokości odprowadzonej składki członkowskiej przez wnioskodawcę w latach 1974-1977, a tym samym dowodu wysokości osiągniętego przez wnioskodawcę wynagrodzenia.

W apelacji ubezpieczony zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na błędnych założeniach, że załączona do akt sprawy legitymacja związków zawodowych w której są zapisy co do Opłaconych składek, które wynosiły 1% wynagrodzenia netto nie stanowi wystarczającego dowodu do ustalenia wynagrodzeń w poszczególnych latach pracy w dawniejszych Zakładach (...) w R. (dzisiejsza Metalurgia);

- niewłaściwe zastosowanie prawa materialnego poprzez nie przyjęcie, że zmiana decyzji ZUS winna mieć datę od złożenia wniosku a nie od dnia wydania wyroku w sprawie zmiany. Ten ostatni zarzut został cofnięty na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania w całości.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje: apelacja nie zawiera uzasadnionych podstaw. W szczególności nieuzasadniony jest zarzut błędnych ustaleń faktycznych. Ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji znajdują pełne odzwierciedlenie w materiale zgromadzonym w sprawie. Sąd Apelacyjny traktuje te ustalenia jako własne. W myśl art. 233 § 1 kpc sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Sąd pierwszej instancji ocenił moc dowodową luźnych kartek w legitymacji członkowskiej ubezpieczonego zgodnie z regułą określoną w cytowanym przepisie, to jest bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów. Brak jest podstaw do podważenia tej oceny i dokonania odmiennych ustaleń faktycznych od ustaleń poczynionych przez sąd w zaskarżonym wyroku. Nie ma też podstaw do przyjęcia, że dołączone do legitymacji związkowej ubezpieczonego stanowią integralną część tej

legitymacji. Wszystkie karty legitymacji zostały ponumerowane i nie ma tam miejsca na dołączanie jakichkolwiek nieponumerowanych kart, zwłaszcza gdy brak na nich jakiegokolwiek adnotacji, które pozwoliłyby na ich przypisanie do konkretnej osoby (związkowa legitymacja członkowska Związku Zawodowego (...) k. związku zawodowego energetyków k. 96).

Jeżeli chodzi o drugi z wymienionych zarzutów, to również jest on chybiony. Sąd pierwszej instancji nie określił daty, od której należy przeliczyć emeryturę według punktu pierwszego wyroku, a zatem rozstrzygnięcie zawarte w tym punkcie ma moc od daty złożenia wniosku o przeliczenie, a to zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227, z późn. zm). Z uwagi na cofnięcie zarzutu przez apelującego w tym zakresie nie potrzeba głębszej analizy stosowania w sprawach o roszczenia z ubezpieczeń społecznych powołanego przepisu art. 129 ust. 1 ustawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny oddalił apelację, jako pozbawioną uzasadnionych podstaw, na podstawie art. 385 kpc.